TAN SRI DATO' TAN KOK PING, JP

lwn.

THE NEW STRAITS TIMES PRESS (MALAYSIA) BHD & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, GEORGETOWN
GHAZALI CHA H
[GUAMAN SIVIL NO: 22-230-2002 & 22-253-2002]
18 JUN 2009

TORT: *Fitnah - Penyiaran artikel dalam suratkhabar - Sama ada memfitnahkan plaintif - Sama ada defendan berjaya menimbulkan pembelaan perlindungan bersyarat (qualified privilege) - Akta Fitnah 1957, Jadual, Bahagian Kedua, s. 5*

Di dalam dua tindakan ini, plaintif membuat tuntutan terhadap defendan-defendan mengenai pencetakan dan penyiaran oleh defendan pertama atas satu laporan akhbar yang melibatkan plaintif di dalam suratkhabar "New Straits Times" bertajuk "Magnum Executive Chairman Questioned in Bukit Aman" dan satu lagi laporan akhbar "the Malay Mail" bertajuk "Magnum Boss Under Probe". Defendan pertama pada masa material adalah pemilik dan penerbit akhbar "the New Straits Times" dan "The Malay Mail". Defendan kedua pula adalah ketua pengarang kedua-dua akhbar tersebut manakala defendan ketiga merupakan seorang pemberita kedua-dua akhbar tersebut yang menulis artikel-artikel berkenaan. Plaintif menuntut bahawa perkataan-perkataan di dalam artikel-artikel berkenaan memfitnahkan beliau. Mereka membawa maksud bahawa plaintif telah memalsukan atau merupakan satu pihak yang terlibat dalam pemalsuan sepucuk surat yang digunakan plaintif untuk mendapat perlantikan beliau ke jawatan Pengerusi Magnum Corporation Bhd. Dengan demikian, plaintif berhak mendapatkan gantirugi. Dua isu timbul untuk penentuan: (i) sama ada timbul elemen memfitnah di dalam artikel-artikel yang disiarkan; dan (2) sama ada defendan berjaya menimbulkan pembelaan "qualified privilege".

Diputuskan (menolak tuntutan plaintif):

(1) Beban pembuktian adalah ke atas plaintif untuk membuktikan bahawa defendan-defendan menyiarkan laporan akhbar itu bersifat "express or actual malice". Tidak dipertikaikan bahawa pada masa penyiaran artikel-artikel berkenaan, penyiasatan polis

masih di peringkat awal dan pihak polis pun belum mengeluarkan kenyataan rasmi mengenainya untuk pengetahuan umum tetapi defendan-defendan, khususnya, defendan ketiga langsung tidak mencuba menghubungi plaintif untuk penjelasan terhadap alegasi mengatakan plaintif telah menggunakan surat palsu untuk mendapat kedudukannya itu dalam Magnum Corporation Bhd. (perenggan 17)

(2) Pembaca akhbar tidak akan membuat keputusan bahawa plaintif didapati bersalah hanya atas fakta beliau dipanggil untuk membuat siasatan dan percakapannya dirakamkan. Memandangkan bahawa sumber itu diperolehi daripada Dato' Maizan, Ketua Bahagian Siasatan Jenayah Perdagangan Bukit Aman di Kuala Lumpur, iaitu orang yang berkuasa dan berhak untuk mengeluarkan kenyataan berkaitan dengan siasatan tersebut, maka bukanlah tugas defendan-defendan, khususnya defendan ketiga, untuk menghubungi plaintif bagi mendapatkan komen beliau berkaitan dengan kebenaran berita itu. Ini jelas memenuhi kehendak s. 5 Bahagian Kedua Jadual kepada Akta Fitnah 1957. (perenggan 44 & 45)

(3) Pemakaian "qualified privilege" adalah tidak terhad dan tujuan pemakaiannya adalah untuk melindungi pemberita-pemberita dan akhbar-akhbar yang membuat laporan mereka secara *bona fide*, kecuali jika elemen "malice" dapat dibuktikan. (perenggan 47)

(4) Memandangkan bahawa Magnum Corporation Bhd merupakan sebuah syarikat tersenarai Bursa Saham Kuala Lumpur, ia sememangnya mempunyai ramai pemegang-pemegang saham yang sudah tentu mengikuti perkembangan syarikat tersebut dengan teliti. Ini memandangkan mereka mempunyai kepentingan di dalamnya yang harus dijaga dan dilindungi. (perenggan 48)

(5) Keterangan-keterangan plaintif tidak menunjukkan bahawa defendan-defendan secara "malice" telah menyiarkan artikel-artikel berkenaan. Juga tiada sebab bagi defendan-defendan untuk mempunyai sifat "malice" terhadap plaintif walaupun beliau merupakan seorang kenamaan dan ahli korporat terkenal. (perenggan 49)

(6) Tujuan pengedaran, penyiaran dan penerbitan artikel-artikel berkenaan adalah bagi menunjukkan bahawa di negara ini tiada sesiapa yang bebas daripada undang-undang yang sedia ada.

Maka artikel-artikel berkenaan penting untuk dilaporkan. Defendan-defendan tidak bertujuan untuk mendapatkan sensasi terbitan. Laporan artikel-artikel berkenaan merupakan laporan perkara yang benar-benar terjadi di mana siasatan polis telah pun mengambil tempat. Siasatan sahaja tidak bermakna plaintif bersalah. Ini jelas kerana selepas itu tiada pertuduhan dibuat terhadap plaintif di mana-mana mahkamah. (perenggan 50)

(7) Defendan-defendan telah pun mengambil satu tugas berhati-hati yang munasabah di dalam mencetak dan mengeluarkan artikel-artikel berkenaan yang mana telah disahkan oleh Ketua Bahagian Siasatan Jenayah Perdagangan sebelum ianya disiarkan. (perenggan 50A)

(8) Kedua artikel yang disiarkan di dalam akhbar masing-masing adalah kebal ("immune") daripada apa-apa tindakan undang-undang dan defendan-defendan telah berjaya membuktikan pembelaan "qualified privilege". (perenggan 51)

[Plaintif diarahkan membayar kos "getting-up" sebanyak RM18,000 kepada defendan-defendan.]

Kes-kes yang dirujuk:

Abu Samah Omar v. Zainal Montel [2003] 1 LNS 501 ***(dirujuk)***
Adam v. Ward [1917] AC 307 ***(dirujuk)***
Arul Chandran v. Chew Chin Aik Victor JP [2001] 1 SLR 505 ***(dirujuk)***
Halim Arsyat v. Sistem Televisyen Malaysia Berhad & Ors [2001] 7 CLJ 268 HC ***(dirujuk)***
Hasnul Abdul Hadi v. Bulat Mohamed & Anor [1977] 3 LNS 2 HC ***(dirujuk)***
Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng [1999] 1 CLJ 187 HC ***(dirujuk)***
Jameel and Anor v. Wall Street Journal Europe SPRL [2006] UKHL 44 ***(dirujuk)***
John Lee & Anor v. Henry Wong Jan Fook [1980] 1 LNS 190 ***(dirujuk)***
Kian Lup Construction v. Hong Kong Bank Malaysia Bhd [2002] 7 CLJ 32 HC ***(dirujuk)***
Lewis v. Daiby Telegraph [1964] AC 234 ***(dirujuk)***
Loveless v. Earl [1999] EMRL 530 ***(dirujuk)***
Puneet Kumar v. Medical Centre Johor Sdn Bhd [2004] 5 MLJ 573 ***(dirujuk)***
Rajagopal v. Rajan [1971] 1 LNS 117 ***(dirujuk)***
Reynolds v. Times News Papers [2001] 2 AC 127 ***(dirujuk)***
Tun Datuk Patinggi Hj Abdul Rahman Ya'kub v. Bre Sdn Bhd & Ors [1995] 1 LNS 304 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Defamation Act 1957, Schedule Part II s. 5

Bagi pihak plaintif - Tan Beng Hong; M/s Tan Beng Hong & Co
Bagi pihak defendan - Jj Chan; M/s Shearn Delamore & Co

Dilaporkan oleh Usha Thiagarajah

PENGHAKIMAN

Ghazali Cha H:

[1] Tuntutan plaintif di dalam kedua-dua tindakan ini adalah mengenai pencetakan dan penyiaran oleh defendan pertama atas satu laporan akhbar yang melibatkan plaintif di dalam surat khabar "New Straits Times" pada 5 April 2002 bertajuk "Magnum Executive Chairman Questioned in Bukit Aman" dan satu laporan akhbar "The Malay Mail" bertajuk "Magnum Boss Under Probe" (selepas ini disebut sebagai dua artikel tersebut).

[2] Kandungan laporan ini adalah berkaitan dengan satu siasatan polis yang melibatkan plaintif, pada masa berkenaan, berjawatan Pengerusi Eksekutif Magnum Corporation Berhad, sebuah syarikat yang tersenarai di BSKL dan ditubuhkan di Malaysia, mengenai sepucuk surat yang dikatakan palsu mengenai perlantikan beliau ke jawatan tersebut di dalam Magnum Corporation Berhad (selepas ini disebut sebagai suratan palsu tersebut).

[3] Defendan pertama, pada masa berkenaan, adalah pemilik dan penerbit akhbar "The New Straits Times" dan "The Malay Mail", defendan kedua pula pada masa berkaitan, adalah Ketua Pengarang (Chief Editor) kepada kedua-dua akhbar tersebut. Dan defendan ketiga pula adalah pada masa berkenaan, seorang pemberita kedua-dua akhbar itu yang menulis kedua-dua artikel tersebut.

[4] Plaintif menuntut bahawa perkataan-perkataan yang disebut di dalam kedua-dua artikel tersebut adalah memfitnah beliau yang mana daripada perkataan-perkataan itu membawa maksud bahawa plaintif telah memalsukan atau menjadi satu pihak bagi memalsukan sepucuk surat yang mana telah digunakannya bagi mendapat perlantikan beliau ke jawatan Pengerusi kepada Magnum Corporation Bhd. Dengan itu plaintif berhak untuk mendapat gantirugi diatasnya.

[5] Pembelaan defendan-defendan pula adalah seperti disebutkan dalam pernyataan pembelaan masing-masing, menafikan artikel tersebut telah membawa maksud seperti yang dinyatakan oleh plaintif, dan defendan-defendan bergantung kepada satu pembelaan "qualified privilege".

[6] Melalui ikatan dokumen bertanda "C" iaitu fakta-fakta yang dipersetujui, fakta-fakta berikut telah dipersetujui iaitu; (selain daripada fakta-fakta yang tersebut di atas).

(a) Para 11; pada 5 April 2002 defendan pertama di dalam Suit No. 22-23-02 telah mencetak dan menerbitkan kepada umum (printed and published) berkenaan dengan plaintif seperti berikut:

> Magnum executive Chairman questioned in Bukit Aman.
>
> The executive chairman of Magnum Corp Berhad Tan Sri Tan Kok Ping was quizzed for three hours by the police today in connection with a forged letter which he allegedly used to attain his position in the company.
>
> Tan 55, appointed to his present position in November last year, arrived at the Federal Police Commercial Crimes Department at 10 am, and had his statements recorded by Team B head Superintendent A. Thaiveegan.
>
> It was learnt that some directors of the seven-member Magnum Corp Board disputed the authenticity of Tan's appointment letter, which prompted them to lodge a police report early this year.
>
> 'Some of the board directors felt that Tan could have purportedly used a forged letter in order to get his position,' said one source.
>
> It was also learnt that the police have not ruled out the possibility that one or a few parties could be allegedly involved in forging the letter.
>
> The case was subsequently referred to the Commercial Crimes Department and they have started investigations into the case.
>
> Federal Police Commercial Crimes Director Datuk Maizan Shaari, when contacted, confirmed that Tan was called for

A questioning.

'It is part of our investigations. We just want to find out what he knows about the letter,' he said. He said that the departments have classified the case as cheating and forgery.

B (b) Para 12; perkataan-perkataan yang dicetak di atas disertai dengan sekeping gambar plaintif dengan perkataan "Tan ... statement recorded".

(c) Para 13; pada 5 April 2002 defendan pertama di dalam Suit No. C 22-252-02 mencetak dan menerbitkan kepada umum berkenaan dengan plaintif seperti berikut:

MAGNUM BOSS UNDER PROBE

Police quiz Tan Kok Ping on alleged forged appointment D letter The Federal Police Commercial Crime Division has begun its probe into an executive of a gaming company in connection with an appointment letter he was alleged to have forged.

The investigation began after several of Magnum Corp E Berhad Director lodge a police report against its executive director, Tan Kok Ping, claiming that his appointment letter was forged.

The Report was lodged early this.

F Yesterday, Tan was quizzed by Commercial Crime Team B head Superintendent A. Thaivegan at its office in Jalan Dato' Onn about 10 am.

He left about three hours later after his statement was recorded.

G

[7] Isu-isu untuk dibicarakan dan diputuskan oleh mahkamah adalah seperti mana digariskan di Lampiran "D", "Statement of Issues To Be Tried" yang menggariskan seperti berikut:

H (a) Sama ada defendan secara salah dan berniat jahat mencetak dan menerbitkan kepada umum artikel-artikel tersebut yang merujuk kepada plaintif seperti yang tersiar di dalam surat khabar The New Straits Times dan The Malay Mail bertarikh 5 April 2002.

I (b) Sama ada perkataan-perkataan memfitnah (impugned words) itu pada makna biasa bermaksud dan boleh difaham sebagai bermaksud bahawa plaintif telah memalsukan atau menjadi satu

pihak di dalam memalsukan sepucuk surat yang digunapakai bagi mendapatkan perlantikannya ke jawatan Pengerusi kepada Magnum Corporation Berhad.

(c) Sama ada artikel memfitnah tersebut (impugned articles) telah dikeluarkan di dalam satu keadaan di bawah satu "qualified privilege".

[8] Melalui pembelaan defendan-defendan, defendan-defendan tidak menafikan ada menerbitkan kedua-dua laporan akhbar tersebut melalui akhbar "The New Straits Times" dan "The Malay Mail" pada 5 April 2002, bagaimanapun defendan-defendan menafikan bahawa mereka telah dengan palsunya dan berniat jahat mencetak dan menerbitkan laporan tersebut berkenaan dengan plaintif.

[9] Defendan-befendan juga menafikan bahawa perkataan-perkataan tersebut di dalam makna semula jadinya dan kebiasaannya bermaksud dan difahami bermakna bahawa plaintif telah memalsukan atau terlibat di dalam perbuatan memalsukan atau terlibat di dalam pemalsuan sepucuk surat yang digunakan untuk memperolehi perlantikan beliau sebagai Pengerusi Magnum Corporation Berhad.

[10] Akan tetapi menurut defendan-defendan lagi laporan akhbar tersebut secara keseluruhannya terdiri daripada dan/atau merupakan satu laporan mengenai perkara kepentingan awam bahawa penerbitan dibuat dan oleh itu, laporan tersebut telah diterbitkan di dalam perlindungan yang bersyarat (qualified privilege).

[11] Melalui butiran-butiran yang diperturunkan oleh defendan-defendan antara lainnya:

(a) Memandangkan Magnum Corporation Bhd. sebuah syarikat yang tersenarai di BSKL dan plaintif adalah Pengerusinya dan juga seorang tokoh korporat yang penting yang menduduki beberapa jawatankuasa pengarah-pengarah syarikat-syarikat awam yang disenaraikan.

(b) Bahawa kelakuan plaintif berkenaan dengan urusan Magnum Corporation Bhd, adalah satu kepentingan awam, lebih-lebih lagi melibatkan satu laporan polis telah dibuat berkenaan dengan pembuktian beliau itu.

(c) Bahawa laporan polis itu berkaitan dengan kesalahan satu surat mengenai perlantikan plaintif itu oleh Pengarah Magnum Corp. Bhd., dan penyiasatan polis bermula ditambah dengan kehadiran plaintif di Bahagian Jenayah Komersial Polis Persekutuan, Kuala Lumpur untuk merakamkan percakapannya.

(d) Pihak polis ada membuat penyiasatan ke atas surat tersebut mengenai perlantikan plaintif itu berikutan beberapa penyiasatan polis terhadap beberapa personaliti berprofil tinggi yang terlibat.

(e) Maka defendan-defendan mendakwa bahawa penerbitan laporan tersebut mengenai penyiasatan polis itu adalah dilindungi kerana defendan mempunyai kewajipan ataupun kepentingan di dalam menulis dan menerbitkan laporan tersebut dan bahawa orang awam mempunyai kewajipan atau kepentingan yang sepadan di dalam menerima dan membaca laporan itu.

[12] Di dalam jawapannya pula plaintif menyatakan pembelaan "qualified privilege" itu tidak mendedahkan satu pembelaan yang munasabah, dan ia adalah satu pembelaan yang remeh, menyusahkan dan adalah satu penyalahgunaan proses mahkamah dan sepatutnya dibatalkan; kerana sebenarnya defendan-defendan adalah berniat jahat di dalam menerbitkan dan menyiarkan perkataan-perkataan yang diadukan itu.

[13] Mengenai butiran-butiran yang dinyatakan oleh defendan-defendan pula plaintif telah menjawab seperti berikut:

(a) Sememangnya di dalam pengetahuan defendan-defendan bahawa plaintif adalah, pada tarikh penyiaran itu, seorang Ahli Korporat terkenal. Dengan penyiaran laporan itu menyebabkan kerosakan dan menjejaskan reputasi plaintif maka satu penjagaan yang wajar (considerable care) adalah dikehendaki sebelum penyiaran perkataan-perkataan seperti itu dibuat di dalam surat khabar mereka yang merupakan akhbar yang berpengaruh dan dibaca dengan meluas.

(b) Sebagaimana yang jelas melalui pembelaan defendan kedua, defendan kedua tidak mempunyai asas-asas untuk menuduh plaintif memalsukan atau sebagai satu pihak kepada pemalsuan dokumen itu. Adalah diandaikan bahawa defendan-defendan telah sedia tahu berkenaan Ini pada tarikh penyiaran dibuat namun begitu tiada percubaan dibuat oleh defendan-defendan untuk menghubungl plaintif yang dalam kedudukan terbaik untuk

menolak pertuduhan sedemikian.

(c) Sebagaimana ternyata di dalam perkataan-perkataan yang diadukan oleh defendan-defendan telah bergantung sebagai sumber maklumat terhadap individu yang defendan-defendan telah tidak bersedia untuk memperkenalkan atas alasan yang hanya diketahui oleh mereka, dan mereka-mereka ini juga tidak mahu mendedahkan diri mereka sebenar. Maka satu inferensi yang boleh dibuat ialah dengan mendedahkan sumber-sumber itu boleh menyedarkan para pembaca kepada kepalsuan penyataan-penyataan yang dibuat terhadap plaintif, atau, sekurang-kurangnya, membuat pembaca-pembaca lebih berhati-hati meneliti penyataan-penyataan itu.

(d) Secara semulajadinya penyataan-penyataan itu dengan jelas berniat untuk memberi maksud bahawa hasil dari siasatan polis telah berlaku dan bahawa plaintif adalah bersalah.

[14] Seterusnya plaintif menegaskan bahawa setiap seorang dari defendan-defendan yang menyiarkan perkataan-perkataan yang diadukan itu dengan menyatakan bahawa ianya adalah salah atau secara cuai, tidak mempedulikan bahawa ianya adalah benar atau salah dan/atau dengan bermotif utama untuk menjejaskan reputasi plaintif, tanpa mengambilkira kebenarannya.

[15] Memandangkan bahawa defendan-defendan hanya bergantung kepada "qualified privilege", maka saya akan membincangkan pembelaan ini dan dalam keadaan manakah ia terpakai?

(a) Apakah yang dimaksudkan dengan "qualified privilege" dan dalam keadaan manakah ia boleh diterimapakai?

(i) Pembelaan "qualified privilege" adalah satu pembelaan yang dibenarkan kepada seseorang untuk membuat apa-apa kenyataan yang bersifat fitnah dan tiada kebenarannya mengenai seseorang yang lain tanpa apa-apa liabiliti di sisi undang-undang dan dalam keadaan ini beliau dilindungi oleh suatu "privilege".

Kes-kes berikut adalah sebagai rujukan:

– *Hasnul Abdul Hadi v. Bulat bin Mohamed & Anor* [1977] 3 LNS 2.

– *Halim Arsyat v. Sistem Televisyen Malaysia Berhad & Ors*

A [2001] 7 CLJ 268.

(ii) Bagaimanapun pembelaan itu tidak akan berkesan dalam keadaan di mana jika plaintif dapat menunjukkan bahawa defendan telah bertindak secara "express malice" ketika
B mencetak perkataan-perkataan itu.

Kes-kes berikut dengan ini dirujuk:

– *Rajagopal v. Rajan* [1971] 1 LNS 117.

C – *Tun Datuk Patinggi Hj. Abdul Rahman Ya'kub v. Bre Sdn Bhd & Ors* [1995] 1 LNS 304.

– *Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng* [1999] 1 CLJ 187.

D (iii) Walaupun penentuan samada wujudnya "malice" itu dibuat oleh hakim perbicaraan akan tetapi beban untuk membuktikan "malice" tersebut adalah terletak di atas bahu plaintif untuk membuktikannya tanpa gagal.

E Kes-kes berikut adalah dirujuk:

– *Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng* (supra).

– *Abu Samah Omar v. Zainal Montel* [2003] 1 LNS 501.

F (iv) Dalam keadaan-keadaan berikut sesuatu kenyataan memfitnah adalah dilindungi di bawah pembelaan "qualified privilege" iaitu:

(a) Apabila kenyataan itu berkenaan dengan persoalan
G undang-undang.

(b) Tugas-tugas sosial atau moral.

(c) Bertujuan untuk melindungi hak atau kepentingan-kepentingan yang sah sipembuatnya.

H

(d) Kepada orang-orang yang mempunyai tugas atau kepentingan untuk menerima kenyataan bersifat memfitnah itu.

Rujuk kes-kes berikut:

I

– *Arul Chandran v. Chew Chin Aik Victor JP* [2001] 1 SLR

505.

– *John Lee & Anor v. Henry Wong Jan Fook* [1980] 1 LNS 190.

– *Puneet Kumar v. Medical Centre Johor Sdn. Bhd* [2004] 5 MLJ 573.

(v) Maka di sini wujud dua kategori "privilege" iaitu:

(a) Kenyataan-kenyataan yang dibuat di antara pihak-pihak yang mempunyai kepentingan yang sama ke atas perkara subjek mengenai komunikasi berkenaan (selepas ini disebut sebagai kepentingan bersama).

(b) Kenyataan-kenyataan yang dibuat berkaitan dengan tugas di sisi undang-undang, tugas sosial dan tugas moral (selepas ini disebut sebagai tugas di sisi undang-undang, tugas sosial atau moral).

– Kes: *John Lee & Anor v. Henry Wong Jan Fook* [1980] 1 LNS 190 (Mahkamah Persekutuan):

> where a statement made by a person having a legal duty to make it and the recipient has a corresponding interest or duty to receive it, such communication is privilege.

– Rujuk juga kes: *Adam v. Ward* [1917] AC 307.

(vi) Maka adalah tugas defendan bagi membuktikan "qualified privilege" sebagai suatu pembelaan yang berkesan, rujuk kes *Kian Lup Construction v. Hong Kong Bank Malaysia Bhd.* [2002] 7 CLJ 32:

> It is a question of law as to whether an occasion is a privileged, as the plea is raised in defence. The question whether the occasion on which the statement was made was a privileged one is a question for the judge and the defendant bears the burden of establishing the facts and circumstances necessary to create the privilege. If the judge rules that the occasion is privileged, then the plaintiff must, in order to succeed in the action, prove that the defendant was not using the occasion honestly for the purpose for which the law gave it to him, but was

A actuated by malice.

[16] Berdasarkan kepada panduan di atas maka adalah penting dilihat sama ada plaintif telah berjaya menunjukkan bahawa defendan-defendan dalam mencetak dan menyiarkan kenyataan yang B diadukan itu bersifat "express malice". Saya merujuk kepada kes *Hoe Thean Sun & Anor v. Lim Tee Keng* [1999] 1 CLJ 187, telah diputuskan berikut:

> i) When words are published which are both false and defamatory the law presumes malice on the part of the person C who publishes them. However, when the publication takes place under circumstances which create qualified privilege, the presumption of malice is rebutted by privilege and the Plaintiff has to prove express or actual malice on the part of the person responsible for the publication to defeat the privilege.
>
> D ii) The onus lies on the Plaintiff to prove malice and not the Defendant to prove his *bona fide* or absence of malice. When the occasion is privileged, the *bona fides* of the defendant is always presumed. In the present case, there was no doubt that in law the Defendant published the defamatory statements E on a privileged occasion.
>
> It was therefore to be assumed that he published it honestly believing his statements to be true unless there was some evidence to the contrary.

F **[17]** Beban pembuktian menurut kes di atas adalah ke atas plaintif untuk membuktikan bahawa defendan-defendan menyiarkan laporan akhbar itu bersifat "express or actual malice". Melalui fakta-fakta kes ini adalah tidak dipertikaikan bahawa pada masa penyiaran kedua-dua artikel itu, penyiasatan polis masih di peringkat awal dan G pihak polis pun belum mengeluarkan kenyataan resmi mengenainya untuk pengetahuan umum, tetapi defendan-defendan khususnya defendan ketiga langsung tidak mencuba untuk menghubungi plaintif untuk penjelasan terhadap alegasi itu yang mengatakan bahawa plaintif telah menggunakan surat palsu untuk mendapat H kedudukannya itu dalam Magnum Corporation Bhd.

[18] Akan tetapi defendan berpendapat oleh kerana sumber laporan itu diperolehi daripada Dato' Maizan Shaari, Pengarah Jenayah Perdagangan Bukit Aman, pada masa itu, yang mengatakan satu I laporan polis telah dibuat dan plaintif sedang disiasat, maka tidak

perlu lagi bagi mereka untuk menghubungi plaintif untuk penjelasan.

[19] Peguamcara plaintif berhujah bahawa defendan-defendan tiada alasan untuk menuduh plaintif telah memalsukan atau menjadi pihak yang memalsukan dokumen itu, defendan-defendan juga hanya bergantung kepada sumber-sumber yang tidak diketahui untuk membuat kenyataan bahawa pihak polis telah mengkelaskan kejadian itu sebagai "cheating and forgery".

[20] Adalah keterangan pihak defendan sendiri melalui DW1 ASP Chuah Yong Huat (DW1) yang menunjukkan bahawa beliau sendiri tidak tahu daripada sumber mana laporan itu dipetik sama ada daripada pihak polis atau pun daripada ahli-ahli Lembaga Pengarah yang tidak berpuas hati. Dalam keadaan ini keterangan yang terbaik hanyalah daripada Dato' Maizan sendiri, bagaimanapun beliau tidak dipanggil menjadi saksi.

[21] Manakala defendan ketiga (DW2) telah mengelak daripada menjawab soalan atas isu ini apabila diajukan kepadanya atas alasan yang hanya diketahui oleh beliau sendiri.

[22] Peguamcara plaintif berhujah kemungkinan bahawa Dato' Maizan yang bermulut celupar itu telah bertindak melampaui tugasnya dengan mengeluarkan kenyataan yang sulit kepada wartawan mengenai plaintif. Maka menurut peguamcara plaintif, andaian bolehlah dibuat bahawa wartawan ini telah mendapat maklumat daripada ahli-ahli Lembaga Pengarah yang tidak berpuas hati itu seterusnya telah berjumpa dengan pihak polis untuk mendapat komen mereka seterusnya menyiarkan berita di dalam akhbar bahawa apa yang menjadi isu adalah bersalah bukannya disyaki sahaja.

[23] Peguamcara plaintif seterusnya merujuk kepada keterangan DW2 yang berbunyi berikut:

> Q: What did you intent to reveal to the public?
>
> A: As a journalist my role is to reveal to the public in the police investigation of misconduct. To convey to the public to know what was happened in the police investigation ... I verify the information from Dato' Maizan Shaari, confirmed that police report has been lodged and regarding the appointment, a police investigation had taken place, statement had been

A recorded at the time of police investigation in this particular case there was already a series of cases ie, high profile cases.

[24] Peguamcara plaintif berhujah bahawa cara defendan ketiga membuat laporan ini adalah cuai tanpa mengambilkira kebenaran berita yang dibuatnya, dengan alasan semata-mata atas serta siasatan polis sedang dijalankan. Cara begini menurut beliau, akan membuatkan pembaca percaya bahawa plaintif adalah seorang pesalah bukannya orang yang disiasat atau disyaki lagi.

[25] Di dalam hal ini, apa yang penting dilihat adalah bahawa pendekatan mahkamah adalah untuk memberikan satu makna biasa bagi setiap patah perkataan yang disebutkan di dalam artikel memfitnah itu; dan "test"nya adalah pembaca biasa yang munasabah yang akan membaca akhbar defendan pertama itu. Saya merujuk kepada kes *Lewis v. Daiby Telegraph* [1964] AC 234, yang dirujuk oleh peguamcara plaintif yang mengatakan berikut:

> ... One always get back to the fundamental question: what is the meaning that the words convey to the ordinary man: you cannot make a rule about that. They can convey a meaning of suspicion short of guilt; but loose talk about suspicion can very easily convey the impression that it is a suspicion that is well founded.

[26] Oleh itu sama ada artikel yang dikatakan memfitnah itu telah memberi satu impresi bahawa plaintif telah bersalah seperti dilaporkan itu? Maka peguamcara plaintif mendakwa kegagalan untuk mendapat penjelasan daripada plaintif sendiri sebelum penyiaran berita itu dibuat adalah satu sifat yang "malice" oleh pihak defendan.

[27] Encik Tan Beng Hong peguamcara plaintif seterusnya berhujah bahawa pembelaan "qualified privilege" tidak terpakai di dalam kes ini memandangkan perkara-perkara berikut:

(a) Alegasi-alegasi terhadap plaintif adalah terlalu serius, dan masyarakat telah disalahertikan dengan laporan itu yang secara nyata adalah tidak benar.

(b) Sumber-sumber maklumat itu, bukan sahaja daripada pihak berkuasa tetapi daripada musuh-musuh plaintif yang cuba menjatuhkan plaintif.

(c) Tahap maklumat itu sendiri yang masih diawal siasatan dan belum ada apa-apa hasil terbit daripada siasatan itu.

(d) Defendan juga tidak menghubungi plaintif untuk mendapat komen beliau sebelum artikel itu disiarkan dan tiada apa-apa laporan mengenai kehilangan atau salah laku terjadi kepada saham-saham syarikat yang memalsukan pemegang-pemegang saham diberikan satu keyakinan.

(e) Moral kepada laporan atau artikel itu hanyalah bersifat tuduhan liar berasaskan kepada dengar cakap atau "hearsay".

[28] Beliau merujuk kepada kes *Jameel and Anor v. Wall Street Journal Europe SPRL* [2006] UKHL 44, di mana isu yang diputuskan di dalam kes itu ialah sama ada akhbar adalah berhak untuk membela penyiaran mereka bagi maksud kepentingannya awam sepertimana diketengahkan melalui kes *Reynolds v. Times News Papers* [2001] 2 AC 127 yang menyebut seperti berikut:

> In applying the Reynolds defence the first question was whether the subject matter of the article, considered as a whole, was a matter of public interest ... If the publication was in the public interest, the duty and interest were taken to exist. The next question, if the article as a whole concerned a matter of public interest, was whether the inclusion of the defamatory statement was justifiable. ... If the publication, including the defamatory statement, passed the public test, the inquiry shifted to whether the steps taken to gather and publish the information were responsible and fair. The question in each case was whether the defendant had behaved fairly and responsibly in gathering and publishing the information. The standard of conduct required of the news paper had to be applied in a practical and flexible manner having regard to practical realities.

[29] Oleh itu plaintif berhujah bahawa artikel tersebut bukanlah satu perkara kepentingan awam berasaskan kepada berikut:

(a) Siasatan polis baru lagi bermula pada masa artikel itu disiarkan.

(b) Pihak polis belum lagi membuat apa-apa kenyataan berkaitan dengan siasatan itu.

(c) Tiada apa-apa kehilangan atau kekurangan kepada saham syarikat dan tiada apa-apa tekanan yang dibuat oleh pemegang-pemegang saham atau pun orang awam untuk keyakinan semula.

A (d) Tiada apa-apa yang perlu diketahui oleh orang awam kecuali pembaca-pembaca yang "avid" untuk mengetahui skandal.

[30] Keduanya plaintif berpendapat alegasi itu adalah serius dan menjatuhkan reputasi plaintif; dan defendan pula tiada apa-apa
B alasan untuk menuduh plaintif memalsukan dokumen itu maka defendan-defendan tidak berhak untuk menyiarkan berita tersebut untuk bacaan awam; ia menurut plaintif adalah tidak adil dan wajar.

[31] Ketiganya plaintif mendakwa, cara mendapatkan berita itu juga adalah tidak adil dan tidak bertanggungjawab sepertimana keterangan
C DW1.

[32] Maka beliau berhujah berasaskan kepada hujahan-hujahan itu tuntutan plaintif hendaklah dibenarkan.

D **[33]** Jawapan daripada Encik JJ Chan bagi pihak defendan-defendan ialah perkataan-perkataan yang dimaksudkan melalui artikel tersebut tidak memberi makna bahawa plaintif bersalah memalsukan atau satu pihak yang memalsukan surat perlantikan beliau sebagai Pengerusi Magnum Corporation Bhd., sebaliknya hanya bermaksud bahawa
E satu siasatan polis telah dibuat atas laporan pemalsuan itu sahaja. Artikel itu, menurutnya, hendaklah dibacakan secara keseluruhan kontraknya.

[34] Mengenai pembelaan "qualified privilege", beliau berhujah bahawa laporan mengenai artikel itu adalah selari dengan peruntukan
F s. 5, Bahagian II, Jadual kepada Defamation Act 1957; kerana ia diberikan oleh Dato' Maizan Shaari, Head of Federal Commercial Crimes Department, PDRM. Lagi pun laporan merupakan laporan untuk kepentingan awam.

G **[35]** Tegasnya lagi selain daripada itu, ia juga bertujuan untuk memyampaikan kepada "public" bahawa tiada sesiapa yang akan terlepas daripada undang-undang, walaupun ia seorang berpersonaliti tinggi seperti di dalam kes ini, sekiranya melibatkan salah laku, ia tetap akan disiasat oleh polis.

H

[36] Oleh kerana artikel itu bukanlah satu kenyataan yang jelas, maka menurut beliau, ia hanya membawa makna tersirat bahawa plaintif bersalah memalsukan dokumen perlantikannya, ini bagaimanapun dinafikan oleh defendan-defendan. Dan penyiaran
I gambar-gambar plaintif tidak memberikan apa-apa motif tersendiri.

[37] Mengenai sumber maklumat pula, tidak ada cabaran bahawa ia dikeluarkan oleh Dato' Maizan sendiri, keterangan SD1 jelas

mengenai perkara ini, oleh itu hujah Encik Tan adalah tidak tepat dan tidak bermerit. A

[38] Sama ada terdapat "malice"? Encik Chan berhujah bahawa oleh kerana penyiaran berita itu bertujuan untuk kepentingan awam dan demi itu berita itu disiarkan; tiada apa-apa alasan untuk B melaporkan dan menyiarkan berita tersebut terhadap plaintif dengan berniat jahat; plaintif juga tidak memberi keterangan bahawa laporan itu disiarkan dengan berminat jahat terhadapnya. Satu inferensi tidak boleh dibuat terhadap defendan, mengenai niat jahat atau "malice". Mereka menurut Encik Tan plaintif gagal membuktikan apa-apa C "malice" di pihak defendan-defendan dalam penyiaran berita tersebut.

[39] Oleh itu beliau berhujah bahawa defendan telah berjaya menimbulkan pembelaan "qualified privilege" dan "impugned D articles" itu adalah "immune" kepada tindakan fitnah.

Penemuan Mahkamah

[40] Setelah meneliti keseluruhan keterangan saksi-saksi dan juga hujah peguamcara bagi kedua-dua pihak saya percaya hanya dua isu E yang perlu diputuskan di dalam tuntutan plaintif ini bagi kedua-dua kes itu:

(a) Sama ada timbul elemen memfitnah di dalam artikel yang disiarkan oleh kedua-dua oleh akhbar tersebut?. F

(b) Sama ada defendan berjaya menimbulkan pembelaan "qualified privilege" seperti kehendak undang-undang?.

[41] Mengenai isu pertama; dari pemerhatian saya laporan yang diterbitkan melalui dua akhbar tersebut berasaskan kepada sumber G yang diperolehi daripada Dato' Maizan bin Shaari, Ketua Bahagian Siasatan Jenayah Perdagangan, Bukit Aman, Kuala Lumpur, ini tidak dipertikaikan. Bagaimanapun peguamcara plaintif berhujah bahawa sumber berita itu hendaklah dianggap diperolehi daripada ahli-ahli Lembaga Pengarah yang tidak berpuas hati adalah tidak H boleh diterima.

[42] Saya berpendapat apa yang perlu dilihat di sini ialah konteks laporan itu, yang hendaklah dibaca secara menyeluruh dan diberikan pentafsiran maknanya secara biasa (ordinary meaning) dan tidak I perlu ia ditafsirkan secara teliti, tambahan pula untuk mentafsirkan

secara "inference". Saya merujuk kepada kes *Skuse v. Granada Television Limited*:

> The court should give the material complained of the nature and ordinary meaning which it would have conveyed to the ordinary reasonable viewer watching the programme once in 1985.

[43] Oleh itu andaian yang dihujah oleh peguamcara plaintif bahawa pembaca akhbar akan berpendapat bahawa plaintif adalah bersalah di dalam memalsukan atau menjadi satu pihak di dalam memalsukan surat perlantikan itu adalah jauh daripada kenyataan dan terkeluar daripada kontek sebenarnya daripada apa yang dilaporkan di dalam berita tersebut. Sekali lagi saya merujuk kepada kes *Skuse* di atas yang telah dirujuk oleh kedua-dua peguamcara. (rujuk para 42 di atas).

[44] Saya bersetuju dengan hujah Encik Chan di atas bahawa pembaca akhbar tersebut tidak akan membuat keputusan bahawa plaintif telah didapati bersalah apabila hanya dipanggil untuk membuat siasatan dan merakamkan percakapannya sahaja.

[45] Memandangkan bahawa sumber itu diperolehi daripada Dato' Maizan, orang yang berkuasa dan berhak untuk mengeluarkan kenyataan berkaitan dengan siasatan ini, maka bukanlah tugas defendan-defendan, khususnya defendan ketiga untuk menghubungi plaintif bagi mendapatkan komen beliau berkaitan dengan kebenaran berita itu; ini jelas memenuhi kehendak s. 5, Bahagian Kedua, Jadual kepada Defamation Act 1957, yang berbunyi:

> A copy of a fair and accurate report or summary of any notice oar other matter issued for the information of the public by or on behalf of any Government in Malaysia or by any public officer or local authority.

[46] Sepertimana yang diperuntukkan oleh "common law", di mana defendan berhak untuk dilindungi oleh pembelaan "qualified privilege", adaiah menjadi pegangan oleh defendan-defendan di dalam kes ini bahawa mereka adalah dilindungi oleh pembelaan "qualified privilege"

[47] Sepertimana dijelaskan di para di atas pemakaian pembelaan "qualified privilege" adaiah tidak terhad dan tujuan pemakaiannya pula adalah untuk melindungi pemberita-pemberita dan akhbar-akhbar di dalam membuat laporan mereka secara *bona fide*, kecualilah jika plaintif dapat membuktikan terdapatnya elemen-

elemen "malice" oleh pihak defendan-defendan di dalam menerbit dan menyiarkan berita tersebut terhadapnya.

[48] Encik Tan sepertimana dinyatakan di atas telah menghujahkan bahawa laporan itu perlu disiarkan oleh kerana ia adalah menjadi satu kepentingan awam untuk mengetahuinya (para 38) saya berpendapat memandangkan bahawa Magnum Corporation Bhd., iaitu sebuah syarikat tersenarai di BSKL (pada masa itu) sememangnya mempunyai ramai pemegang-pemegang saham, oleh itu mereka sudah tentu mengikuti perkembangan syarikat ini dengan teliti, ini memandangkan mereka mempunyai kepentingan di dalamnya yang harus dijaga dan dilindungi.

[49] Daripada keterangan-keterangan plaintif, saya tidak mendapati apa-apa keterangan pun bagi menunjukkan bahawa defendan-defendan secara "malice" telah menyiarkan laporan itu di dalam akhbar-akhbar mereka, saya juga berpendapat, tiada sebab bagi defendan-defendan untuk mempunyai sifat "malice" terhadap plaintif walaupun beliau merupakan seorang kenamaan dan ahli korporat terkenal di negara ini.

[50] Saya bersetuju dengan hujah peguamcara defendan bahawa tujuan pengedaran, penyiaran dan penerbitan berita itu adalah bagi menunjukkan bahawa di negara ini tiada sesiapa yang bebas daripada undang-undang sedia ada, maka ia penting dilaporkan jauh sekali bertujuan untuk mendapatkan sensasi terbit daripada penyiaran berita tersebut, lagi pun saya berpuas hati bahawa laporan itu merupakan laporan kepada perkara yang benar-benar terjadi di mana siasatan polis telah pun mengambil tempat, siasatan sahaja tidak bermakna plaintif dimaksudkan bersalah, ini jelas kerana selepas itu tiada pertuduhan dibuat terhadap plaintif di mana-mana mahkamah.

Guaman Sivil No: 22-230-2002

[50A] Saya berpendapat bahawa defendan-defendan telah pun mengambil satu tugas berhati-hati yang munasabah di dalam mencetak dan mengeluarkan artikel tersebut yang mana telah disahkan oleh Ketua Bahagian Jenayah Perdagangan sebelum ianya disiarkan.

[50B] Di dalam konteks ini, adalah perlu bagi saya untuk merujuk

kepada penghakiman oleh Lord Hirst, yang dibuatnya di dalam kes *Loveless v. Earl* [1999] EMRL 530, yang dirujuk oleh peguamcara defendan-defendan:

> Meaning is an objective test, entirely independent of the defendant's state of mind or intention, malice is subjective test, entirely dependent on the defendant's state of mind and intention, thus, in a case where the words are ultimately held objectively to bear meaning "A", if the defendant subjectively intended not meaning "A" but "B", and honestly believed meaning "B" to be true, then the Plaintiff's case on malice would be likely to fail.

[51] Berdasarkan kepada alasan-alasan yang dinyatakan di atas saya berpuas hati bahawa "impugned article" yang disiarkan di dalam kedua-dua akhbar itu adalah kebal (immune) daripada apa-apa tindakan undang-undang dan defendan-defendan telah berjaya membuktikan pembelaan "qualified privilege" mereka terhadap tuntutan plaintif.

[52] Oleh itu tuntutan plaintif terhadap defendan ditolak dengan kos.

[53] Berasaskan kepada dokumen-dokumen yang difailkan dan kes-kes rujukan yang dibuat oleh peguamcara defendan dalam menyediakan kes ini saya memutuskan kos untuk "getting up" sebanyak RM18,000 kena dibayar oleh plaintif kepada peguamcara ~~defendan-defendan untuk kedua-dua tindakan ini.~~